

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Шейна К.С., гр. Е-22

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Шинкар С.М.
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Ринкова трансформація економічної системи України та її інтеграція до світового господарства викликали інтерес до проблем управління підприємством, стали поштовхом до розгортання, заглиблення і впровадження досліджень стратегічного управління.

Першочергового значення набувають установки на підвищення конкурентоспроможності підприємств. Конкурентне середовище потребує прийняття відповідних управлінських рішень, швидко і рішуче реагувати на зміни навколишнього середовища.

Сучасна концепція управління господарюючими суб'єктами – це концепція стратегічного управління, що виникла як відповідь на виклики зовнішнього середовища: значного технологічного прориву, інформаційної революції, посилення глобалізації, загострення конкуренції та нестабільності.

Стратегічно орієнтоване підприємство – це підприємство, де стратегічне мислення є основою, принциповою настановою в діяльності персоналу підприємства і, насамперед, вищого керівництва, де існує система стратегічного управління; застосовується раціональний процес стратегічного планування, який дає змогу розробляти та використовувати інтегровану систему стратегічних планів, і поточна, повсякденна діяльність підпорядкована досягненню стратегічних орієнтирів.

Визначення концепції стратегічного управління передбачає формування системи управління певного (стратегічного) типу з визначенням мети як відправної точки стратегічних дій.

Стратегію можна визначити як шаблон логічної, послідовної поведінки, яка складається на підприємстві свідомо чи стихійно.

Багатофакторність вибору стратегії багато в чому визначає необхідність розробки декількох стратегічних альтернатив, з яких і здійснюється остаточний вибір. Стратегічні альтернативи – набір різних приватних стратегій, що дозволяють досягти стратегічних цілей організації, у всьому їхньому різноманітті, у рамках обраної базової стратегії й обмежень на використання наявних ресурсів. Кожна стратегічна альтернатива надає організації різні можливості і характеризується різними витратами і результатами